

opusdei.org

Banilad: svetište nade

Smješten u srcu grada Cebua (Filipini), usred urbanih zajednica s niskim prihodima, nešto izvanredno odvija se u nepretencioznoj zgradi: Centar za profesionalni razvoj Banilad. Ovo su tri priče diplomanata iz 2024.-2025. koji su se suočili s životnim izazovima kako bi izgradili obećavajuću profesionalnu budućnost.

20.08.2025.

U školskoj godini 2024.–2025., BCPD je proslavio maturu 19 učenika završnih razreda srednje škole, 29 pripravnika Hotelsko-ugostiteljskih usluga i 14 studenata zdravstvene skrbi. Životi se mijenjaju na kampusu, ne kroz naslove ili veliku pompu, već glasovima učitelja, osoblja, mentora i školske zajednice, koji se međusobno podržavaju na putu do drugih prilika.

Unuka koja je nosila nasljeđe

Jedna mlada maturantica stupila je na pozornicu s uspomenama utkanim u njezine riječi: sjećanja na rana jutra kada je njezina Lolo donosila vodu iz dalekog bunara, samo da se okupa prije škole. Na Lolu kako priprema hranu i bodri je na svakom događaju. Na majku koja radi u inozemstvu i oca koji se muči u Manili, čija se ljubav slala putem videopoziva, školarine i malih pasalubonga punih nade.

„Stojim ovdje jer su oni stajali uz mene“, rekla je Honey, maturantica 12. razreda, odajući počast onima koji su je odgojili sa žrtvom i bezuvjetnom ljubavlju.

Svoje putovanje u školu započela je s neizvjesnošću (nova lica, nepoznate rutine), ali s vremenom je ona postala njezin drugi dom. Od panike zbog testova vještina do polaganja Nacionalnog certifikata II. razine iz proizvodnje kruha i peciva, kuhanja, domaćinstva te usluga prehrane i pića, pronašla je snagu ne samo u sebi već i u drugima koji su dijelili isti žar.

Riječi svetog Ivana Pavla II. („Ne bojte se. Ne zadovoljavajte se osrednjošću. Izvezite na pučinu“) oživjela je u svojim završnim godinama srednje škole. Sada je usmjerena na fakultet, spremna započeti novo poglavlje na

novootvorenom Nacionalnom sveučilištu u Cebuu.

Starija sestra („Ate“) koja je odbila odustati od svog sna

Jedna maturantica je istupila naprijed s tihom snagom. Njeno djetinjstvo obilježila je raspadnuta obitelj i rana odgovornost, postala je drugi roditelj svojoj mlađoj braći i sestrama dok su bake i djedovi, teta i ujak s ljubavlju brinuli o njihovim svakodnevnim potrebama.

Unatoč tome što je bila dosljedna odlična učenica, fakultet joj se nekoć činio kao nemoguć san. Ograničena sredstva obitelji natjerala su je da razmisli o odustajanju. Ali ljubazna preporuka učitelja promijenila je sve. Taj trenutak ju je doveo do BCPD-a... I tako su se vrata za koja je mislila da su zatvorena širom otvorila.

„Bog je upotrijebio mog učitelja kao instrument“, rekla je, a oči su joj

sjale. U BCPD-u pronašla je više od obuke. Pronašla je dom, osjećaj svrhe i put naprijed.

Izrazila je duboku zahvalnost ravnatelju, upravnom osoblju, svojim učiteljima i trenerima, mentoru i nenastavnom osoblju. „Pretvorili ste BCPD u utočište nade“, rekla je. A za učenike poput nje, ta nada je sve.

Yvone, sada diplomantica programa za hotelske i ugostiteljske usluge, završila je 960 sati obuke na radnom mjestu u Plantation Bayu.

Posljednjeg dana, dirnuto njezinom upornošću i izvrsnošću, odmaralište joj je odmah ponudilo posao. Na dodjeli diploma dobila je Srebrnu medalju, najviše priznanje u svojoj generaciji.

Majka koja je prkosila svim izgledima

Zatim se pojavila Cherlien Monte: 36-godišnjakinja, majka četvero djece, stalno zaposlena, a sada ponosna diplomantica iste institucije koja je nekoć školovala njezinu mlađu sestru za hotelske i ugostiteljske usluge.

Sa suzama u očima prisjetila se tjedna kada je gotovo odustala. Njezina baka, njezina „najveća obožavateljica“, upravo je preminula. „Bila sam toliko potištena... ali sam ponovno stekla snagu i vjeru u Boga dok sam bila u BCPD-u“, podijelila je. „Znam da je ponosna na mene upravo u ovom trenutku.“

Kao članica pilotne grupe za tečaj zdravstvenih usluga, Cherlien se suočila s rigoroznim protivštinama, kasnonoćnim sesijama učenja i zahtjevima vođenja kućanstva. Ali nastavila je dalje, potaknuta ohrabrenjem osoblja, mentorskim

programom i duhovnom podrškom koju je pronašla u BCPD-u.

„960 sati praktične obuke u jednoj od najboljih bolnica u Cebuu (bolnica Velez) bio je ostvarenje sna“, rekla je. „BCPD me uvjerio da godine i siromaštvo nikada nisu prepreka ostvarenju snova.“

Diplomirala je kao jedina izvanredna studentica zbog izvrsnog akademskog i praktičnog uspjeha. Danas s ponosom radi u Općoj bolnici Cebu North.